

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PIORUNÓW
1. Nazwa DWÓR W ZESPOLE DWORSKIM-PARKWO-FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 1925 r.	4. Adres Piorunów 25 98-105 Wodzierady nr. działki 99/1/ obręb Piorunów
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym Elewacja od strony południowej.			
			5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat łaski gmina Wodzierady
			6. Formy ochrony Uchwała Nr VI/39/2003 Rady Gminy Wodzierady z dnia 31 marca 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wodzierady Wojewódzka Ewidencja Zabytków Gminna Ewidencja Zabytków

8. Historia, opis i wartości Dwór wybudowany został w 1925 r. przez Lucjana i Barbarę Niemyskich. W latach 1927-1939 w majątku przebywała Maria Dąbrowska, gdzie pisała wybrane rozdziały powieści „Noce i dnie”. 8 maja 1930 r. w majątku Piorunów, zmarł przybywający tam z przyjacielską wizytą wicemarszałek Senatu Stanisław Posner. Po II wojnie światowej majątek znacionalizowano. Po 1945 r. został siedzibą lokalnego PGR. Z inicjatywy Gminnego Komitetu Opieki Społecznej w Piorunowie, w 1946 r. zorganizowano w pałacu zabawę sylwestrową, z której dochód przeznaczony był na cele społeczne. W latach siedemdziesiątych pałac był w posiadaniu MO będąc ośrodkiem kolonijnym dla sieradzkiej komendy wojewódzkiej milicji. Od 1994r zakupiony przez właściciela prywatnego, by później zostać zajęty przez bank. Od 2004r ponownie w rękach prywatnych. Właściciel gruntownie wyremontował obiekt, uporządkował otoczenie i rozpoczął działalność hotelowo-gastronomiczną. Dwór znajduje się w środku wsi Piorunów. Jest to budynek murowany. Zbudowany na planie zbliżonym do litery „T”. Bryła budynku dwuczłonowa. Obie części budynku przykryte są blaszanym dachem dwuspadowym, o różnym układzie kalenic. Część zachodnia to podpiwniczony budynek parterowy, na rzucie prostokąta, wydłużony na linii wsch.-zach. Część wschodnia to budynek piętrowy, podpiwniczony, na rzucie prostokąta, wydłużony na linii pół.-płn. Elewacja północna niższej części budynku 5-osiowa z wejściem na osi. Otwory okienne i drzwiowe o wykroju prostokątów stojących, zamknięte prosto, akcentowane architektonicznymi obramieniami. Nie zachowała się historyczna stolarka. Na wysokości stropu gzyms profilowany dzieli elewację na dwie części w poziomie. Dominującym detałem tej części jest portyk, wsparty na czterech kolumnach, dobudowany po 2000 r. Elewacja parteru północna części wyższej 5-osiowej z centralnie umieszczoną niszą, w której znajduje się figurka. Elewacja piętra 3-osiowa z centralnie umieszczonym balkonem z balustradą w formie tralki. Nad nim naczółek, a jeszcze wyżej oculus. Otwory okienne i drzwiowe o wykroju prostokątów stojących, zamknięte prosto, akcentowane architektonicznymi obramieniami. Nie zachowała się historyczna stolarka. Na wysokości stropu gzyms profilowany dzieli elewację na dwie części w poziomie. Elewacja wschodnia tej części 5-osiowa z centralnie umieszczonym pseudoryzalitem zwieńczonym niewielkim daszkiem dwuspadowym. Wejście z tej strony przez ganek, na którego stropie umieszczono balkon. Od strony elewacji północnej wraz z rozpoczęciem działalności hotelu, dobudowano taras. Budynek wart zachowania, ponieważ stanowi przykład polskiej rezydencji ziemiańskiej z okresu międzywojennego oraz z faktu na osoby związane z jego historią (M. Dąbrowska, S. Posner). Jest nielicznym przykładem tego typu zabudowy w gminie. Poza dobudowanym portykiem obiekt zachował swoją pierwotną formę architektoniczną zarówno w swej bryle jak i zastosowanych materiałach.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Stan zachowania bardzo dobry. Obiekt użytkowany na cele działającego hotelu. Należy zachować pierwotny wygląd budynku w miarę możliwości, monitorować stan zachowania i na bieżąco dbać o obiekt. Prace budowlano- konserwatorskie powinny być uzgodnione z ŁWKZ.	
	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) Piotr Pawlak, 04.08.2022	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków) * * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków